

РЕШЕНИЕ

№ 24153

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4655** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Добро 28“ ЕООД, [населено място], [жк], [жилищен адрес] ЕИК[ЕИК], чрез управителя Л. Кленов, срещу Ревизионен акт № Р-22221523004627-091-001 / 10. 01. 2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 395 / 27. 03. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон, тъй като автомобила се ползвал във връзка с дейността на дружеството. Моли за отмяна на издадения РА в обжалваната част. Претендира разносните по делото съобразно представен списък.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221523004627-020-001 от 02. 08. 2023 г., връчена на електронен адрес на 03. 08. 2023 г., изменена със ЗВР № Р-22221523004627-020-002 / 27. 10. 2023 г., ЗВР № Р-22221523004627-020-003 / 28. 11. 2023 г. и ЗВР № Р-22221523004627-020-004 / 20. 12. 2023 г., издадени от М. К., на

длъжност началник сектор при ТД на НАП С. (оправомощена със Заповед № РД-01-719 / 01. 08. 2023 г. на директора на ТД на НАП С. –стр. 345), е възложено извършването на ревизия на „Добро 28“ ЕООД, [населено място], за определяне задълженията по ЗДДС за периода 01. 02. 2023 г. – 31. 05. 2023 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р- ЗВР № Р-22221523004627-092-001 / 22. 12. 2023 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221523004627-091-001 / 10. 01. 2024 г., издаден от М. К. - органа възложил ревизията и И. Л. - ръководителя на ревизията, като е връчен на 11. 01. 2024 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-06-746 / 24. 01. 2024 г., е оспорен РА по административен ред.

С решение № 395 / 27. 03. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, оспорения РА е потвърден в оспорената част. Решението е връчено на 28.03. 2024 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-04-230 / 11. 04. 2024 г. по описа на ответника, издадения РА е оспорен и по съдебен ред.

С оспорения в настоящото дело Ревизионен акт № Р-22221523004627-091-001 / 10. 01. 2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в потвърдената част с решение № 395 / 27. 03. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 8 924, 85 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 816,66 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок , подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му обаче е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

В хода на ревизията е установено, че дружеството жалбоподател ползва по договори за наем с чуждестранно юридическо лице два леки автомобила Т. У с рег. № OF-BG555E и Т. S с рег. № OF-LK 7799. Декларирано е, че автомобилите ще бъдат ползвани за дейността на дружеството, като единия автомобил е ползван от управителя на дружеството, а другият е преотдаден под наем.

С издадения РА е прието, че по отношение на автомобил Т. S с рег. № OF-LK 7799 същият действително се отдава под наем и са налице облагаеми доставки.

В същото време, по отношение на автомобил Т. У с рег. № OF-BG555E е прието, че същият не се ползва във връзка с дейността на дружеството и освен това при анализ на договора за наем с чуждестранното юридическо лице и предвидената в него възможност за последваща покупка на автомобила е формиран извод за доставка на стока по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 3 от ЗДДС.

С оспорения РА е отказано право на данъчен кредит в размер на 8 924,85 лв. на

основание чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, като е посочено също, че дори да се приеме, че е налице доставка на услуга, се отказва право на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС.

Съдът намира тези доводи за неправилни и незаконосъобразни.

На първо място е налице вътрешно противоречие в мотивите на издадения РА. Безспорно е, че жалбоподателят е сключил два идентични договора за наем - на 23. 02. 2023 г. за лек автомобил Т. У с рег. № OF-BG555E и на 03. 05. 2023 за Т. S с рег. № OF-LK 7799. И в двата договора е предвидена възможност за евентуално бъдещо закупуване на автомобила, но по отношение на Т. S е предвидено, че всичко е наред.

От друга страна, съдът намира, че не е налице хипотезата на чл. 6, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, както е посочено в РА, поради което неправилно е отказано право на данъчен кредит на основание 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС.

Съгласно чл. 6, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, за доставка на стока за целите на този закон се смята и фактическото предоставяне на стока по договор за лизинг, в който изрично е предвидено прехвърляне на правото на собственост върху стоката; тази разпоредба се прилага и когато в договора за лизинг е уговорена само опция за прехвърляне на собствеността върху стоката и сборът от дължимите вноски по договора за лизинг, с изключение на лихвата по чл. 46, ал. 1, т. 1, е идентичен с пазарната цена на стоката към датата на предоставянето.

В конкретния случай не е налице договор за лизинг, а за наем и освен това предвидената в договора опция за прехвърляне на собствеността е срещу цена, която допълнително ще бъде договаряна.

В този смисъл, не може да бъде посочено каква ще бъде цената на автомобила и дали същата е идентична с пазарната цена на стоката.

От друга страна, органите по приходите са изследвали единствено сайта на производителя, поради което не може да се приеме, че е налице определяне на пазарната цена на автомобила.

Съдът намира за несъстоятелни и другите доводи в оспорения РА, че автомобила не се използва за дейността на дружеството.

В случая ревизиращия екип се позовава на справка от А., според която автомобилът не е засечен от камерите на конкретни дати, а на други дати на които е засечен, липсвали съставени пътни листове.

Видно от представеното по делото решение рег. № РД-ОИ-39 / 15. 04. 2024 г. на председателя на УС на А., по повод заявление за достъп до обществена информация от пълномощника на жалбоподателя, покритието на камерите на Националното толо управление обхваща „почти“ всички магистрала и пътища от първи клас. В случаите, когато се подава информация към НАП, не се посочват периодите, в които не са функционирали определени устройства.

Доколкото така събраната информация не може да се приеме за изчерпателна и освен това органите по приходите се позовават само на два случая на несъвпадение, това не доказва, че автомобила не се ползва за дейността на дружеството.

Видно е, че в хода на ревизията са представени пътни листове, касаещи именно Т. У с рег. № OF-BG555E, като движението по републиканската пътна мрежа е констатирано и със справката представена от А.. Както беше посочено, двукратното несъответствие между транспорта извършен съгласно пътните листове и липсата на засичане от камерите на Национално толо управление не е съществено и освен това може да се дължи на повреда в камерите, които повреди обаче не се отразяват в справките.

Видно и от представените в съдебно заседание фактури и извлечения от сметка, неоспорени от процесуалния представител на ответника, автомобил Т. У с рег. № OF-BG555E, също е отдаден под наем, поради което не може да се приеме, че същият не се използва за икономическата дейност на дружеството.

С оглед гореизложеното, оспорения РА в потвърдената част, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а жалбата на „Добро 28“ ЕООД уважена изцяло.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените разноски, съобразно представения списък, представляващи държавна такса в размер на 50 лева и 1530 лева адвокатско възнаграждение или общо 1580 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Добро 28“ ЕООД, [населено място], Ревизионен акт № Р-22221523004627-091-001 / 10. 01. 2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в потвърдената част с Решение № 395 / 27. 03. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 8 924, 85 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 816,66 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика“ – С., да заплати на „Добро 28“ ЕООД, [населено място], [жк], [жилищен адрес] ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 1580 (хиляда петстотин и осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: